

РЕШЕНИЕ

№ 443

гр. Бургас, 27.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, I VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: **ДИАНА ИВ. АСЕНИКОВА
ЛЕФТЕРОВА**

при участието на секретаря **ЕЛЕНА Г. ХРИСТОВА**
като разгледа докладваното от **ДИАНА ИВ. АСЕНИКОВА ЛЕФТЕРОВА**
Гражданско дело № 20222120102548 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на „**ЙЕТТЕЛ БЪЛГАРИЯ**“ ЕАД, със
седалище и адрес на управление: гр. .... представлявано от Д..К..К..и М..С..., чрез
пълномощника адвокат В. Г., съдебен адрес: гр. .... против **Г. Д. К.**, ЕГН: *****, от
гр. .... за **ПРИЕМАНЕ ЗА УСТАНОВЕНО** по отношение на ответника, че дължи на
ищеца следните суми:

198, 70 лева, представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за
потребление на мобилни услуги по договор за мобилни услуги за мобилен номер ....от
13.05.2019 г. и допълнително споразумение към него от 30.09.2019 г., както и по договор за
мобилни услуги за мобилен номер ....от 30.12.2019 г., дължими за периода от 25.11.2019 г. до
24.04.2020 г., ведно със законната лихва за забава, считано от датата на подаване на
заявлението по чл. 410 ГПК – 08.12.2021 г., до окончателното плащане на сумата.

274, 00 лева, представляваща незаплатени задължения по Договори за лизинг от
30.12.2019 г., както следва:

231, 80 лева по Договор за лизинг на мобилно устройство от 30.12.2019 г., от която
220, 21 лева – незаплатени лизингови вноски за периода от месец 5/2020 г. до месец 12/2021
г., и 11, 59 лева – допълнителната сума за невръщане на мобилното устройство;

42, 2 лева по Договор за лизинг за базови аксесоари от 30.12.2019 г., от която 40, 09
лева незаплатени лизингови вноски за периода от месец 5/2020 г. до месец 12/2021 г., и 2, 11
лева – допълнителната сума за невръщане на базовите аксесоари;

410, 40 лева, представляваща неустойки за предсрочно прекратяване на договорни
абонаменти за услуги, както следва:

364, 78 лева за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от
13.05.2019 г. за мобилен номер ....и допълнително споразумение към него от 30.09.2019 г., от

които 110, 04 лева – стойността на 3 месечни абонаментни такси, и 254, 74 лева – неустойка за предоставено за ползване устройство с отстъпка от стандартната цена.

45, 62 лева за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 30.12.2019 г. за мобилен номер ....., представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси,

за които суми е издадена Заповед № 3643 от 09.12.2021г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 8657/2021 г. по описа на Районен съд – Бургас.

Претендират се и разноски.

В исковата молба са изложени твърдения, че ответникът не е изпълнил задължения си за заплащане на процесните суми по фактури, издадени въз основа на сключени между страните договор от 13.05.2019 г. за ползване на мобилен номер ....., с подписано към него допълнително споразумение от 30.12.2019 г., договор от 30.12.2019 г. за ползване на мобилен номер ....., договор за лизинг от 30.12.2019 г. и договор за лизинг на базови аксесоари от 30.12.2019 г., поради което индивидуалните договори на ответника за ползваните абонаменти били едностранно прекратени от ищеца, била начислена уговорената между страните неустойка за предсрочно прекратяване на договорите, лизинговите вноски за ползване на мобилно устройство и базови аксесоари били обявени за предсрочно изискуеми. Поради неплащане на процесните суми ищецът депозирал срещу ответника заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл. 410 от ГПК, въз основа на което за процесните суми била издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, връчена на длъжника при условията на чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК, поради което на заявителя били дадени указания за предявяване на настоящите установителни искове.

В срока по чл. 131 ГПК по делото е постъпил писмен отговор от ответника, чрез назначения му по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК процесуален представител – адвокат Т. Ш., която изразява единствено становище за допустимост на предявените искове.

В съдебно заседание ищецът с писмена молба поддържа предявените искове.

В съдебно заседание назначеният на ответника по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК процесуален представител – адвокат Т. Ш., не се явява и не взема становище.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, на основание чл. 235, ал. 2 ГПК и чл. 12 ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Видно от приложеното ч. гр. д. № 8657/2021 г. по описа на Районен съд – Бургас, за претендираните с исковата молба суми е била издадена заповед за изпълнение на парично задължение № 3643 от 09.12.2021 г. по чл. 410 ГПК, връчена на длъжника при условията на чл. 47, ал. 5 ГПК, поради което и на основание чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК в законовия едномесечен срок заявителят е предявил настоящите искове, които се явяват процесуално допустими.

За уважаването на предявените положителни установителни искове с правно основание чл. 230 ЗЕС и чл. 345, ал. 1 ТЗ вр. чл. 232, ал. 2 и чл. 92, ал. 1 вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК е необходимо да са налице следните материални предпоставки: 1) сключени между страните действителни договори за предоставяне на далекосъобщителни услуги, по силата на които ответникът дължи на ищеца процесните вземания; 2) сключен между страните действителен договор за лизинг, по силата на който ответникът дължи на ищеца процесните вземания; 3) неизпълнение на изискуеми задължения на ответника по сключените договори; 4) действителна неустоечна клауза и наличието на предпоставките за заплащане на уговорената неустойка.

По делото са представени подписани от ответницата договор от 13.05.2019 г. за ползване на мобилен номер ....., с допълнително споразумение към него от 30.12.2019 г.,

договор от 30.12.2019 г. за ползване на мобилен номер ....., договор за лизинг от 30.12.2019 г. и договор за лизинг на базови аксесоари от 30.12.2019 г. Не се твърди и не се установява да са налице основания за недействителност на посочените договори, поради което съдът приема, че между страните са възникнали валидни облигационни правоотношения със следното съдържание.

Ответницата е абонат на ищцовото дружество по силата на сключен Договор за мобилни услуги от дата 13.05.2019г. с предпочетен мобилен номер ....с предпочетен абонаментен план Тотал 26.99лв., с краен срок на действие до 13.05.2021г. Към договора е сключено допълнително споразумение от 30.12.2019г. с предпочетен абонаментен план Тотал+ 36.99лв., с уговорен срок на действие 24 месеца – до 30.12.2021г. Към договора за мобилни услуги абонатът е сключил и договор за лизинг от 30.12.2019г., по силата на който е получил мобилно устройство MOTOROLA One Macro 64GB Blue + E6 play, при уговорена месечна лизингова вноска за 23 месеца в размер на 11.59лв. Съгласно т. II от допълнително споразумение от дата 13.12.2019г. абонатът е получил горепосоченото устройство с отстъпка в размер на 341.74 лв. Към допълнителното споразумение от 13.12.2019г. е сключен и договор за лизинг за базови аксесоари от същата дата 13.12.2019г., по силата на който абонатът е получил следния пакет аксесоари: BASIC ACCESSORIES ULTRON RealPower PB 2600 Alu, BASIC ACCESSORIES MyScreen Lite Glass MOTOROLA E6 Play, BASIC ACCESSORIES Integral 16GB microSD Class 10 80 MB/s, BASIC ACCESSORIES MyScreen Lite Glass MOTOROLA One Macro, при уговорена обща лизингова цена в размер на 50.57лв., с лизингова вноска в размер на 2.11лв. за 23 месеца. Абонатът е сключил и втори договор за мобилни услуги от дата 13.12.2019г. с предпочетен мобилен номер 359896834827 с предпочетен абонаментен план Тотал+ 12.99 лв., с краен срок на действие до 13.12.2021г.

По делото не са наведените от страна на ответника възражения за неизпълнен договор, поради което съдът приема, че ищецът е изпълнил надлежно задълженията си, поети по сключените с ответника договори.

За потребените от абоната-ответник мобилни услуги за периода от 25.11.2019г. до 24.05.2020г. ищецът е издал приложени по делото фактури №7298317000/25.12.2019г., №7299643347/25.01.2020г., №7301033922/25.02.2020г., №*****/25.03.2020г., №7303670445/25.04.2020г. за суми в общ размер на 198, 70 лева. В издадената крайна фактура №7304980877 от 25.05.2020г. са включени сумата за потребените мобилни услуги в размер на 198.70лв., сумата за незаплатени лизингови вноски съгласно уговорения погасителен план в размер на 274, 00 лв. и са начислени неустойки за предсрочно прекратяване на договорите за мобилни услуги в общ размер на 410, 40 лв.

По делото не се твърди и не се установява ответникът да е изпълнил задълженията си за заплащане на посочените суми за мобилни услуги и за лизингови вноски, поради което съдът приема, че същите са дължими в претендираните размери.

Сключените между страните договори за лизинг съдържат клауза, по силата на която потребителят дължи допълнителна сума в случай, че след изтичане на срока на договора лизингополучателят не върне устройството/аксесоарите на лизингодателя. По делото не се твърди и не се установява след изтичане на срока на договорите ответницата да е върнала полученото устройство и аксесоари, поради което и в тази част исковете се явяват основателни.

По отношение на претендираните неустойки съдът намира следното:

Сключените между страните договори за мобилни услуги съдържат неустоечна клауза, която предвижда, че в случай на прекратяване на подписан договор преди изтичане на уговорения срок по вина или инициатива на потребителя или по нарушение на задълженията му по договора или приложения/документи свързани с него, същият е длъжен да заплати за всяка СИМ карта, по отношение на която е налице прекратяване (1) неустойка

в размер на всички стандартни месечни абонаменти за периода от прекратяване на договора до изтичане на уговорения срок, като сумата не може да надвишава трикратния размер на стандартните месечни абонаменти, взети без ДДС, (2) а в случай, че е предоставяна отстъпка от цената на месечния абонамент, потребителят дължи и възстановяване на част от стойността на ползваните отстъпки, съответстващи на оставащия срок на договора. (3) В случаите, в които на абоната е предоставено мобилно устройство за ползване на услуги, съгласно посоченото в подписания договор или по предходно подписан документ, чийто срок не е изтекъл, Потребителят дължи такава част от разликата между стандартната цена на устройството (в брой и без абонамент) съгласно ценовата листа, действаща към момента на сключване на договора и заплатената от него при предоставянето му (в брой или съответно обща лизингова цена по договора за лизинг), какъвто съответства на оставащия срок на договора.

Съгласно т. 19б, б. „в“ от Общите условия, приложими към сключените между страните договори, доставчикът има право едностранно да прекрати индивидуален договор, срочен или безсрочен, в случай че потребителят не е платил дължими суми след изтичането на сроковете за плащане по индивидуалния договор, съответно по Общите условия. Неустоечните клаузи от договорите уреждат последиците от настъпилото разваляне, а клаузата на т. 19б, б. „в“ от приложимите Общи условия само прогласява потестативното право на кредитора да развали договора, но не урежда ред за упражняването му, различен от предвидения в общото правило на чл. 87, ал. 1 ЗЗД, който гласи, че когато длъжникът по един двустранен договор не изпълни задължението си поради причина, за която той отговаря, кредиторът може да развали договора, като даде на длъжника подходящ срок за изпълнение с предупреждение, че след изтичането на срока ще смята договора за развален. По делото не се твърди и не се установява в срока на действие на договорите ответницата да е получила от ищеца уведомление с посоченото съдържание. В съдебната практика трайно се поддържа становището, че двустранен договор може да се развали и чрез връчването на исковата молба, с която се претендират последиците от развалянето на договора, като съдът е длъжен да вземе предвид настъпилото в хода на процеса разваляне на договора на основание чл. 235, ал. 3 ГПК. В процесния случай обаче препис от исковата молба с приложенията е връчен на особения представител на ответника на 04.10.2022 г., към който момент вече е бил изтекъл двегодишният срок на договорите от 30.12.2019 г. и 13.12.2019 г., поради което не е налице предвидената в неустоечната клауза хипотеза на разваляне на договора преди изтичане на срока, за който е сключен. Въз основа на изложеното съдът приема, че не са налице предпоставките за дължимост на претендираните неустойки.

При така установената фактическа обстановка и изложените правни изводи предявените установителни искове с правно основание чл. 230 ЗЕС и чл. 345, ал. 1 ТЗ вр. чл. 232, ал. 2 вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК – за такси за мобилни услуги, за лизингови вноски и за допълнителни суми по договорите за лизинг, се явяват основателни и следва да бъдат уважени в пълните им предявени размери, а исковете за неустойки с правно основание чл. 92, ал. 1 вр. чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК следва да бъдат изцяло отхвърлени като неоснователни.

При този изход на делото и основание чл. 78, ал. 1 ГПК ищецът има право на разноски в заповедното и в исковото производство съразмерно на уважената част от исковете в размер на 296, 80 лева, от които 79, 50 лева за държавни такси, 190, 80 лева за адвокатски възнаграждения и 26, 50 лева за изплатен депозит за особен представител.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че в полза на ищеца

„ЙЕТТЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, със седалище и адрес на управление: гр. ...., представлявано от Д..К..К..и М..С.., против ответника **Г. Д. К.**, ЕГН: *****, от гр. ...., **СЪЩЕСТВУВАТ** вземания за следните суми: **198, 70 лева**, представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги по договор за мобилни услуги за мобилен номер ....от 13.05.2019 г. и допълнително споразумение към него от 30.09.2019 г., както и по договор за мобилни услуги за мобилен номер ....от 30.12.2019 г., дължими за периода от 25.11.2019 г. до 24.04.2020 г.; **274, 00 лева**, представляваща незаплатени задължения по Договори за лизинг от 30.12.2019 г., както следва: 231, 80 лева по Договор за лизинг на мобилно устройство от 30.12.2019 г., от която 220, 21 лева – незаплатени лизингови вноски за периода от месец 5/2020 г. до месец 12/2021 г., и 11, 59 лева – допълнителната сума за невръщане на мобилното устройство; 42, 2 лева по Договор за лизинг за базови аксесоари от 30.12.2019 г., от която 40, 09 лева незаплатени лизингови вноски за периода от месец 5/2020 г. до месец 12/2021 г., и 2, 11 лева – допълнителната сума за невръщане на базовите аксесоари; ведно със законната лихва за забава, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 08.12.2021 г., до окончателното плащане, за които суми е издадена Заповед № 3643 от 09.12.2021г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 8657/2021 г. по описа на Районен съд – Бургас, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за сумата от **410, 40 лева**, представляваща неустойки за предсрочно прекратяване на договорни абонаменти за услуги, както следва: 364, 78 лева за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от 13.05.2019 г. за мобилен номер 359890427027 и допълнително споразумение към него от 30.09.2019 г., от които 110, 04 лева – стойността на 3 месечни абонаментни такси, и 254, 74 лева – неустойка за предоставено за ползване устройство с отстъпка от стандартната цена; 45, 62 лева за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 30.12.2019 г. за мобилен номер 359896834827, представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси.

ОСЪЖДА Г. Д. К., ЕГН: *****, от гр. ...., да заплати на **„ЙЕТТЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД**, със седалище и адрес на управление: гр. ....представлявано от Д..К..К..и М..С.., сумата от **296, 80 лева** за разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____